

केलन्-न्ती,	¹ केलयन्-न्ती,	चिकेलिष्णन्-न्ती;	—
केलिष्णन्-न्ती-ती,	केलयिष्णन्-न्ती-ती,	चिकेलिष्णिष्णन्-न्ती-ती;	—
² व्यतिकेलमानः,	—	चेकेल्यमानः, चेकेलिष्णमाणः;	—
केल-केलौ-केलः;	—	—	—
केलितम्-तः,	केलितः,	चिकेलिष्ठितः,	चेकेलितः-तवार्;
केलः, ³ केलनः,	केलः,	चिकेलिषुः,	चेकेलः;
केलितव्यम्,	केलयितव्यम्,	चिकेलिषितव्यम्,	चेकेलितव्यम्;
⁴ प्रनिकेलनीयम्,	केलनीयम्,	चिकेलिषणीयम्,	चेकेलनीयम्;
केल्यम्,	केल्यम्,	चिकेलिष्णम्,	चेकेल्यम्;
ईषत्केलः-दुष्केलः-सुकेलः;	—	—	—
केल्यमानः,	केल्यमानः,	चिकेलिष्णमाणः,	चेकेल्यमानः;
केलः,	केलः,	चिकेलिषः,	चेकेलः;
केलितुम्,	केलयितुम्,	चिकेलिषितुम्,	चेकेलितुम्;
⁵ केला,	केलना,	चिकेलिषा,	चेकेला;
केलनम्,	केलनम्,	चिकेलिषणम्,	चेकेलनम्;
केलित्वा,	केलयित्वा,	चिकेलिषित्वा,	चेकेलित्वा;
प्रकेल्य,	प्रकेल्य,	प्रचिकेलिष्य,	प्रचेकेल्य;
केलम् २, {	केलम् २, {	चिकेलिषम् २, {	चेकेलम् २; {
केलित्वा २, } {	केलयित्वा २, } {	चिकेलिषित्वा २, } {	चेकेलित्वा २; }
⁶ केलिः- ⁷ केली.	—	—	—

-
- ‘निगरणचलनार्थेभ्यश्च’ (1-3-87) इति प्यन्तात् परस्मैपदमेव।
 - ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति आत्मनेपदं, शानच्।
 - ‘चलनशब्दार्थादिकर्मकात्—’ (3-2-148) इति ताच्छीलिको युत्।
 - ‘शेषे विभाषाऽक्खादावपान्त उपदेशे’ (8-4-18) इति पर्युदासात् नेः णत्वं न।
 - ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति अप्रत्ययः।
 - ‘इन्’ (द. उ. 1-46) इतीनप्रत्ययः। ‘कृदिकारादक्तिनः’ (ग. सू. 4-1-45) इति ढीष् वा।
 - ‘अवेलिनानं प्रतिचेन्धारिणाम् अकेलिलोले हृदि बद्धखेलनम्।’ धा. का. 1-69.